

D.2364

FIRAT ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ DERGİSİ

SAYI : 4

ELAZIĞ - 1999

HRİSTİYAN MİSYONERLERİN TÜRK-İSLAM ÜLKELERİNDEKİ FAALİYETLERİ

Prof.Dr. Şaban KUZGUN*

Özel görev anlamına gelen "Mission"dan türetilen Misyoner kelimesi, sözlük ma'nası itibarı ile özel bir görevi yerine getirmek üzere görevlendirilmiş insan, özel görevli ma'nasına gelmektedir.¹ İstilahî ma'nası ile misyoner, mensubu bulunduğu dini yaymak üzere görevlendirilmiş, bu amaçla dininin propagandasını yapan, başka dinden veya dinsiz olan insanları kendi dinine çevirmeye çalışan, bu işi kendisine özel görev olarak kabul eden kimse demektir.²

Yayıma amaçlı faaliyet gösteren dinlerin kendi inançlarını tanıtmak üzere görev yapan bütün elamanlarına bu anlamda misyoner demek mümkündür. Ancak son zamanlarda kendi inançlarını yayma faaliyetlerini örgütlü bir şekilde sadece Hristiyanlar yürüttüğü için Misyoner kelimesi daha ziyade Hristiyan propagandistler için kullanmaya başlanmıştır.³

Yeryüzünde ortaya çıkan dinleri, yayılma amacı güden dinler ve yayılma amacı gütmeyen dinler olmak üzere iki kısma ayırmak mümkündür. Son şekli itibarı ile Yahudilik, yayılma amacı gümediği gibi, kendiliğinden bu dine girmek isteyen başka ırklardan insanları dahi kendi bünyesine kabul etmemektedir. Günümüzde Yahudilik, sadece İsrail soyundan olanları bünyesine kabul etmekte, Musevi anne-babadan meydana gelmeyenlerin bu dine girmesini kabul etmemektedir. Anne babadan birinin Yahudi olmaması karşısında anneye bakılmakta, anne Musevi ise çocuk Yahudi sayılmakta, aksi halde çocuk Yahudi kabul edilmemektedir. Bazı ilkel kabile dinleri de gü-

* Erciyes Üniversitesi, Dinler Tarihi Anabilim Dalı Öğretim Üyesi. (Fırat Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi Kurucu Dekanı, Bu makale derginin dizgisi yapıp basıya başlandıktan sonra elimize geçtiğinden dolayı, buraya koymak zorunda kaldık. hocamızdan özür dileriz).

¹ Grand Larousse Eyclopedique, Paris, 1968, p.398; Türkçe-İngilizce Sözlüğü, İstanbul, 1974, Mission Maddesi.

² Cazibe, Kurt, Misyön Türk Ansiklopedisi, Ankara, 1976, C.XXIV, s.249.

³ Şaban, Kuzgun, Misyonerlik ve Hristiyan Misyonerliğinin Doğuşu, Erciyes Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi Dergisi, Kayseri, 1984, s.59-82.

nümüzdeki Yahudilik gibi kendi inancını yaymak için faaliyet göstermektedir.⁴

İslâmiyet ve Hıristiyanlık başta olmak üzere yeryüzünde ortaya çıkan dinlerin büyük çoğunluğu yayılma amaçlı faaliyetler göstermişlerdir. Eski İran Dinlerinin ekserisi, Hind Dinleri, Çin dinleri vb. birçok din, başka inançlarda olan insanları kendi inançlarına çevirmek üzere faaliyet göstermişlerdir. Son zamanlarda Hıristiyanlık hariç, bütün bu dinlerin yayılma amaçlı faaliyetleri durma noktasına gelmiştir. Günümüzde İslâmiyet ve Budizm, kısmen yayılma faaliyetleri gösterebilir de bu faaliyetler yaygın ve örgütlü değildir. Proselitist dinler içinde sistemli ve düzenli bir şekilde yayılma faaliyeti gösteren ve bu amaçla dünyanın en büyük örgütünü kuran tek din Hıristiyanlıktır. Hıristiyanlar kendi inançlarını yaymak üzere Hıristiyan devletlerinin maddî ve manevî destekleri ile dünyanın her yerinde Misyoner örgütleri kurmuşlar ve bu örgütlerde milyonlarca insan çalıştırmaktadırlar. Misyoner örgütlerinin Hıristiyanlığı üzere İncili binden fazla dil ve lehçeye çevirerek dünyanın her yanına dağıttıklarını⁵ söylemek, Hıristiyan Misyonerlerinin faaliyetlerinin hangi seviyede olduğunu gösterir. Diğer dinlerdeki yayılma faaliyetlerinin sistemli ve düzensiz oluşu, bu amaçla kurulmuş dünya çapında teşkilatlarının bulunmayışı ve gösterilen faaliyetlerin durma noktasına doğru gelişi, Hıristiyanlıkta ise tam tersine sistemli, örgütlü bir şekilde faaliyetlerin gitgide artması sebebi ile biz, "Misyon" denilince, Hıristiyanlığın yayılması için verilen özel görev. "Misyoner" denilince Hıristiyanlığı yaymak üzere görevlendirilen kişi, "Misyoner Örgütü" denilince de dünyanın her yerinde şubeleri bulunan ve milyonlarca insanı bünyesinde barındıran, Hıristiyanlığın yayılması için kurulmuş olan özel bir teşkilatı anlıyoruz.⁶

İslâm dünyasında özellikle Türk-İslâm dünyasında Hıristiyan Misyonerlerinin faaliyetlerine geçmeden önce Hıristiyan-İslâm diyaloguna temas etmek gerekir kanaatindeyiz. Hadiseyi biraz daha geniş bir boyutta ele almak ve bunu Dinler arası Diyalog noktasına getirmek de mümkündür. Dünyadaki savaşların bir kısmı farklı dinlere mensup olan toplumlar arasında meydana gelmekte, bazı hallerde din farklılığı (Hindistan'daki gibi) savaş sebebi olarak görülmektedir. Dinlerin kendi aralarında diyaloga girmeleri ve birbirlerini tanımları, dinler yüzünden ortaya çıkan birçok hadiseyi ortadan kaldıracaktır. Gerçek anlamda tahakkuk edecek olan İslam-Hıristiyan diyalogunun Bosna-Hersek, Makedonya, Sırbistan, Çeçenistan, Azerbeycan ve

⁴ N.Kertzer, What is a Jew?, A Guide to Religions of America, New York, 1955, p.68.

⁵ The Gospel in Many Tongues, London, 1965.

⁶ K.S. Latourette, Missions, Encyclopedia of the Social Sciences, V.X, New York, 1953, p.536.

Filipinler gibi ülkelerde, İslam-Yahudi diyalogunun Filistin'de; İslam-Hindu diyalogunun Keşmir'de barışa katkıda bulunması mümkündür. Ancak özellikle Hıristiyan Kiliseleri tarafından yönlendirilen diyalogların Hıristiyan-İslam çatışmalarını önleyici bir rol oynamaması çok düşündürücüdür.

Diyaloga girmeden önce tarafların belli prensiplerde anlaşmaları gerekir. Her din kendi inancının doğruluğu ve diğer inançların yanlışlığı noktasında olmakla beraber, diğer inançlara saygılı olmalı ve onların varlığına tahammül edebilmelidir. Tahammül yani tolerans olmadan diyalog olmadan başlatılamaz⁷ ve bir din, diğer bir dini ortadan kaldırmayı hedef olarak aldığı sürece diyalogdan söz edilemez. Hıristiyan Dünyası yüzyıllardan beri milyarlarca dolar para harcayarak Hıristiyanlık progandası yapmakta; Müslüman, Budist, Hindu vs. din mensuplarını Hıristiyanlığa çevirmeye gayret göstermektedir. Hıristiyan Kiliseleri tarafından yürütülen bu faaliyetler bütün hızı ile devam ederken diyalogdan söz etmek mümkün değildir. Kilise merkezli olan diyalog çalışmaları karşısında Katolik Papaya veya Ortodoks Patriğe sormak gerekir. Hayatını Hıristiyanlığı yaymaya adanmış misyoner papazların varlığından haberiniz yok mu? Bu misyonerlerin sizinle ve Kilise ile hiçbir irtibat ve diyalogları yok mu? Eğer varsa siz Müslümanlarla neyin diyalogunu kurmak istiyorsunuz? Onları yok etmek üzere mi onlarla diyalog istiyorsunuz? Dünyanın dört bir yanında meydana gelen savaşlarda Hıristiyan Din adamlarının fonksiyonu nedir? Kilise önderlerinin diyalog çalışmalarına başlamadan önce bu sorulara cevap vermeleri gerekir. Türkiye ile Yunanistan arasında ortaya çıkan Kardak krizinde adaya çıkan Yunanlı grubun başındaki Ortodoks Papazını kontrol etmeyen ve engellemeyen Ortodoks Kilisesinin diyalog istemeye hakkı olmadığı gibi Bosna-Hersek'de, Çeçenistan'da, Karabağ'da akan Müslüman kanını durdurmaya ciddi bir şekilde gayret göstermeyen Papalığın diyalog çağrılarına Müslümanların inanmaları saflık olur kanaatindeyiz.

İslamiyet esas itibarı ile bir barış, hoşgörü ve sevgi dili olduğu için gerçek anlamda bir diyaloga her zaman kapılarını açık tutar. Yeter ki teklif edilen diyalog gerçekten samimi bir diyalog olsun.

Ortaçağlardan itibaren yayılmak için savaş dahil her yolu mübah gören Hıristiyan Kiliseleri, kendi inançlarını başkalarına kabul ettirmek için, bir yandan baskı ve zor kullanarak silah zoruyla insanları kendi dinlerine çevirmek istemişler, öbür yandan ordularla ulaşamadıkları yerlere propagandacılar göndererek misyonerler aracı ile amaçlarına ulaşmak istemişlerdir.⁸

Hıristiyan Misyonerleri İslam ülkelerinde iki türlü faaliyetlerin içinde olmuşlardır. 1- Yıkıcı faaliyetler, 2-Yapıcı faaliyetler.

⁷ Ali Aslan Aydın, İslam-Hıristiyan Diyalogu ve İslam'ın Zaferi, Ankara, 1984

⁸ K.S. Latourette, a.g.m., Encyclopedia of the Social Sciences, 538

Misyonerler, Yıkıcı faaliyetler cümlesinden olmak üzere evvela, Hıristiyanlaştırmak üzere hedef seçtikleri toplumların daha önce mevcut olan değer yargılarını inançlarını örf ve adetlerini yok etme yoluna gitmektedirler.⁹

İslam inanç ve kültürünün, Hıristiyan inanç ve kültüründen daha sağlam temellere dayanması yüzünden, doğrudan doğruya Hıristiyanlığı anlatma yolu ile Müslümanları Hıristiyanlığa döndüremeyeceklerini bilen Hıristiyan misyonerleri, İslam ülkelerinde önce yıkıcı faaliyetler göstermektedirler. Kendileri koyu birer Hıristiyan olmalarına karşılık, bazı misyonerler, İslam ülkelerinde dinsizlik propagandası yapmakta, yeteri kadar İslam'ı bilmeyen insanları önce ateist olmaya ikna etmektedirler. Türkiye'deki ve dünyadaki ateist cereyanların arkasında bazı Hıristiyan misyonerlerini ve müsteşrikleri görmek mümkündür. Türkiye'deki meşhur ateistlerin büyük bir kısmının sözde dinsizlik propagandası yaparken, sadece İslam dinini hedef almaları, Hıristiyanlık için tek söz etmemeleri, hatta dolaylı olarak bazı Hıristiyan inançlarını empoze etmeleri onların gizli Hıristiyan olmalarına bağlanabilir. Türk milletinin %60'nın geri zekalı olduğunu bunun sebebinin de Türklerin domuz eti yememeleri olduğunu söyleyenler sahte ateist ve gizli Hıristiyanlardır. Çünkü ilahi dinlerden sadece Hıristiyanlıkta domuz eti helaldir. Hıristiyanlar yaptıkları yıkıcı propagandalarla toplumları önce ateistleştirmek, sonra Hıristiyanlaştırmak hedefini gütmektedirler. Hıristiyan Kilisesi İslamiyet'e karşı yürüttüğü yıkıcı propagandalarında bir yandan sahte ateizmi İslam ülkelerinde hortlatırken, öbür yandan Marksist ve Komünistlerle de işbirliğine gitmiştir. İlk bakışta Marksizm ve Komünizm ile yüzde yüz zıt gibi görünen Hıristiyanlığın¹⁰ bu ideolojilerle gizli bir işbirliğini de tespit etmek mümkündür. Karl Marks'ın, ideolojisini kurarken ve Tevrat'tan faydalandığını biliyoruz. Ayrıca İncillerle ve Hıristiyanlığın ilk çağları ile Komünizm arasında bazı paralellikler de mevcuttur¹¹. Dünyanın birçok yerindeki Komünist hareketlerinde içinde Hıristiyan papazların varlığı tesadüf değildir. Sovyetler Birliğinin dağılmasından önce bu ülkede sözde dinsiz bir rejim mevcut olmakla beraber, bu rejimden Hıristiyanlık hemen hemen hiç zarar görmemiştir. Yetmiş yıllık Komünist dönemde yüz binlerce İslam mabedi tahrip edilen yıkılan Sovyet coğrafyasında, Hıristiyan Kiliselerinin hemen hemen hiç zarar görmemesi, adeta Komünizmin sadece İslamiyet'i yıkmak üzere özel olarak buralara sun'i olarak yerleştirildiği ve hakim kılındığı şüphesini doğurmaktadır. Kanaatimize göre Kilise eli ile hortlatılan

⁹ Muhibbiddin el-Hatib, İslâm Âleminde Misyorer Faaliyetleri, Çev. Yusuf Uralgiray, Ankara, 1977, s.50

¹⁰ Percy Hartill, War, Communism and the Christian Faith, London, ?, p. 19

¹¹ Arnold Toynbee, A Study of the History, NewYork, 1972, p.227

Komünizm yeteri kadar tahribat yaptıktan sonra birden bire ortadan kalkmıştır. Komünizm adeta Hıristiyan Misyonerlerinin yıkıcı propaganda aracı olarak ortaya çıkmış, milyonlarca insan da bir yandan din duygusunu zayıflatırken; öbür yandan karakter za'fiyetine yol açmıştır. Komünizm yapmış olduğu tahribatla Hıristiyanlık propagandası için en uygun zemini hazırlamıştır. Nitekim Sovyetlerin dağılmasından sonra bilhassa Türk bölgelerine yoğun bir Hıristiyan Misyoner akınının başlamış olması bu görüşe haklılık kazandırmaktadır.

Doğu Avrupa, Küba ve Çin dışında Komünizmin tamamı ile Türk ve İslam ülkelerinde hakim olması tesadüf kabul edilmemelidir. Çin'de Doğu Türkistan, Sovyet coğrafyasında Kırım, Kafkasya, Özbekistan, Tataristan, Kırgızistan, Türkmenistan, Kazakistan, Tacikistan ve bütün Sibirya'nın yanı sıra, Arap ülkelerinde Mısır, Suriye, Irak, Yemen, Libya, Cezayir ve Afrika'daki diğer bazı ülkeler, Komünizmin işgali altında ezilen ve dini değerleri zayıflatılan İslam ülkeleridir¹². Büyük bir kısmı Komünizmin boyundurduğundan kurtulmuş olan bu ülkeler şu anda yoğun bir Hıristiyanlık propagandasına maruzdurlar.

Hıristiyan Kilisesi özellikle 16. Asırdan itibaren Müslümanları İslamiyet'ten uzaklaştırmak için büyük gayretler göstermiştir. Bu amaçla batıda İslam Araştırmaları Enstitüleri kurulmuş, bu Enstitülerde İslamiyet'in tenkit edilebilecek noktaları tespit edilmiştir. Bu çalışmaları yapmak üzere Kiliselerde özel olarak eğitilmiş kişiler daha sonra İslam ülkelerine gönderilmiş, başta Arapça olmak üzere Tefsir, Hadis, Fıkıh, Kelam, İslam Tarihi v.b. alanlarda bunlar uzun süre eğitilmişlerdir. İslami bilimler alanında yetiştirilen bu kişiler, daha sonra insanların gözünde İslam'ı küçük düşürmek ve Müslümanları İslamiyet'ten soğutmak üzere zayıf noktalar tespit etmeye başlamışlardır. Kiliselerin kontrolündeki İslam Araştırmaları Merkezlerinde müsteşrik (oryantalist) adıyla görevlendirilen bu kişilerin büyük bir kısmı kilisenin emrinden ve onun istediği istikamette teoriler üretmişlerdir. Bu kişiler özellikle İslam'daki Tasavvuf ve Mezhep olaylarını incelemeye almış, arkasından tabiin ve sahabe ile ilgili iddialar ortaya atmışlardır. Müsteşrikler daha da ileri giderek önce Hz. Muhammed (S.A.V) hakkında İslam Tarihi kaynaklarının en zayıf rivayetlerini kullanarak çeşitli ithamlar ortaya atmışlardır. Bu noktada kalmakla yetinmeyen müsteşrikler, bizzat Hz. Peygamberin hadislerinin güvenilmezliğini, dolayısıyla İslam'da hadislerin yerinin olmadığını söylemişlerdir.

Hadisleri inkar noktasından sonra, doğrudan doğruya Kur'an-ı Kerim'e yönelen müsteşrikler, Kur'an ayetleri arasında sözde bir takım çelişkiler bulmaya ve doğrudan doğruya Kur'an ve İslam Dini üzerinde şüpheler uyandırmaya çalışmışlardır. Bütün bu çalışmaları yapan Massignon,

¹² Şaban Kuzgun. Dört İncil Farklılıkları ve Çelişkileri, Ankara, 1996, s.XIX

Nöldeke, Springer, Goldeziher, Brokelmann v.b. müsteşrikler¹³, İslam ülkelerinde kendi fikirlerini körü körüne tekrar edecek öğrenciler yetiştirmişler, onların bu fikirleri söylemesini daha uygun bulmuşlardır. Son zamanlarda Türkiye'de Kur'an-ı Kerim ve Hadis-i Şerifler hakkında uluorta konuşan kimselerin, müsteşrik hocalarının fikirlerini körü körüne tekrarlayan mukallitler olduğunu açıkça söylüyoruz. Hadislerle amel edilemeyeceğini söyleyenlerden tutunuz da bazı ayetlerin Kur'an-ı Kerim'e sonradan sokulduğunu söyleyenlerin bütün bu görüşleri müsteşrik hocaların görüşlerinin tıpa tıp aynıdır. Herşeye rağmen Batı'da ilim haysiyetine sahip olan tarafsız bilim adamları da mevcuttur. Biz yukarıdaki ifadelerimizle bütün oryantalistleri itam etmiyoruz, onların içinde bilime saygılı, ulaştığı ilmi sonuçları olduğu gibi kaleme alan ve yazarları takdirle karşıladığımızı da belirtiyoruz. Batıda kilise kaynaklı bu misyoner-müsteşrik işbirliğine karşı, İslam Dünyasında mutlaka bir Hıristiyanlık Araştırmaları Enstitüsü kurulmalı, Müslüman araştırmacılar Kitab-ı Mukaddes ve İnciller üzerinde çalışmalar yapmalıdırlar. Hıristiyan araştırmacıların İslam kaynaklarını ve özellikle İslam Tarihini araştırmalarına mukabil, kurulacak bu merkezde bütün Hıristiyan kaynakları ve Hıristiyanlık Tarihi mercek altına yatırılmalı, objektif bir şekilde ne var ne yok ortaya çıkarılmalıdır. Eğer böyle yapmak Hıristiyan dünyasını rahatsız edecekse, yani bu durum diyalog çalışmalarına aykırı ise, Hıristiyan dünyası da Batıdaki İslamiyet'le ilgili bu tür çalışmaları durdurmalıdır.

Verilen birkaç örnekten açıkça anlaşıldığı üzere Hıristiyan Kiliseleri, önce hedef aldıkları diğer inançları el altından, sonra kendi dinlerinin propagandasını yaparak Hıristiyanlığı yaymaya çalışmaktadır.¹⁴

Misyoner faaliyetlerinin ikinci türü olan yapıcı propaganda farklı şekillerde çeşitli alanlarda yürütülmektedir. İncilin çeşitli dil ve lehçelerde basılarak dünyanın her tarafına dağıtılmasının yanı sıra, Hıristiyanlığı anlatan diğer kitap ve broşürler de aynı tarzda dağıtılmaktadır. Misyonerlerin vaazları ile sözlü olarak propaganda edilen Hıristiyanlık, basın yolu ile de aynı tarzda yayılmak istenmektedir. Dünyanın hemen hemen her yerinde Hıristiyanlığı anlatan özel radyo istasyonları var olduğu gibi, kiliselerin emrinde yayın yapan televizyon kanalları da mevcuttur.¹⁵ Ayrıca bunların elinde propaganda amaçlı olarak yayınlanan gazete, dergi vb. diğer şeyler de vardır. Misyonerlerin bu faaliyetleri direkt yapıcı faaliyetlerdir. Misyonerler bu faaliyetlerin yanısıra, indirekt propaganda faaliyetleri de yürütmektedir-

¹³ Şaban Kuzgun, İslâm Kaynaklarına Hz. İbrahim ve Haniflik, Ankara, 1985, s.146

¹⁴ T.G. Djuvara, Emir Şekip Aslan, Türkiye'yi Parçalamak için 100 Plan, Çev. Yakub Üstün, İstanbul, 1979, s.42

¹⁵ Şaban Kuzgun, Dört İncil Farklılıkları ve Çelişkileri, s. XVII

ler. Bu amaçla özel okullar açılmakta, bu okullarda eğitim sırasında Hıristiyanlık gizlice aşılanmaktadır. Hastahanelerde doktor, çiftliklerde ziraat mühendisi veya teknisyeni, insanî yardım kuruluşlarında gönüllü insan şeklinde karşılaştığımız misyonerler bazen sinema, tiyatro ve televizyonlarda sanatçı şeklinde de karşımıza çıkmaktadırlar.

Sovyetlerin dağılmasından sonra büyük bir dinî boşluk içine giren Müslüman Türk toplumlari, şu anda yoğun bir Hıristiyanlaştırma faaliyetine maruzdurlar. Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve Diyanet İşleri Başkanlığı bu noktada büyük bir gayret içinde olmalı, dindaş ve soydaşlarının inanç ve kültürlerini korumak üzere üstüne düşen görevleri süratle yerine getirmelidir. 70 yılı aşkın bir süre İslâmiyet'le ilgili yeterli ve doğru bilgileri alamayan milyonlarca insana büyük bir hızla kısa sürede İslâmiyet öğretilmeli, ortaya çıkan boşluğu başkalarının doldurmasına fırsat verilmemelidir. Eski Sovyet coğrafyasında yaşayan Müslüman toplumlara Hıristiyanlar üç koldan propaganda yapmaktadırlar. Rus Kilisesi Yunanlılarla işbirliği halinde Ortodoksluğu bu insanlara propaganda ederken, Vatikan, Fransa ve İspanya destekli Katolik Kilisesi, Katolik Hıristiyanlığı yaymaya çalışmaktadır. Hıristiyan misyoner örgütlerinin en kuvvetlisi durumunda olan Protestanlar aynı bölgeyi karış karış gezerek diğer iki kiliseden daha başarılı bir performans sergilemekte ve Hıristiyanlığı Protestanlık kalıbı içinde yaymaya çalışmaktadırlar. Mooncular, Yehova Şahitleri v.b. diğer bütün Hıristiyan gruplar, bu coğrafyada büyük faaliyetler göstermektedirler.

Bölgede ayrı ayrı faaliyet gösteren Hıristiyan mezhep ve grupları daha önce yaptıklarının aksine kendi aralarında büyük bir uyum içinde, herhangi bir çatışmaya girmeden, zaman zaman yardımlaşarak çalışmaktadırlar. Hıristiyan devletlerinin de desteğini alan misyonerler, Müslüman ve Türk cumhuriyetlerinde okullar, hastahaneler açmakta, gazete, dergi ve mecmualar çıkarmakta, kitap ve broşürler bastırıp parasız olarak dağıtmakta, özellikle radyo ve televizyonlar kanalı ile yoğun propagandalar yapmaktadırlar. Bilhassa eski Sovyet coğrafyasının her yerinden izlenebilen Rus televizyonları aracılığı ile Ortodoksluk açıkça propaganda edilmektedir. Her üç mezhebin propagandistleri, Hz. İsa'nın hayatını anlatan ve Hıristiyanlık propagandası ihtiva eden filmleri mahalli dil ve lehçelerle seslendirdikten sonra ellerindeki video cihazları ile kasaba ve köylere kadar götürerek oralandaki insanlara seyrettirmektedirler.

Misyoner örgütleri eski Sovyet coğrafyasında Hıristiyanlığı yayma uğruna bol bol parada harcamakta, bazı Türk cumhuriyetlerinde vaftiz olanlara vaftiz hediyesi adı altında 500 dolar para vermektedirler ki, bu para oralarda bir servet değerindedir. Bu paranın cazibesine kapılan bazı insanlar sadece maddi sıkıntıdan kurtulmak için Hıristiyanlığı kabul etmektedirler. Bazı Misyoner örgütleri bölge halkına Hıristiyanlığı kabul etmeleri karşılı-

ğında A.B.D ve Avrupa Ülkeleri vatandaşlığı teklif etmekte, bazı insanlar sadece A.B.D., Almanya, Fransa veya İngiltere vatandaşı olabilmek için Hıristiyan olmaktadır.

Eski Sovyet coğrafyasında Hıristiyanlığı yayma konusunda en etkili faaliyet gösteren gruplardan biri de Hıristiyan tüccarlardır. Hıristiyan tüccarlar, kurdukları fabrikalarda, açtıkları işyerlerinde çalıştırdıkları işçileri, beraber iş yaptıkları ortaklarını, Hıristiyanlığı kabul ettikleri takdirde daha çok para kazanacaklarını empoze ederek onları Hıristiyanlığa çekmektedirler. Aslında eski Sovyet coğrafyasındaki bugünkü Hıristiyanlaştırma faaliyetlerini 19. Yüzyıl Çarlık Rusyasındaki işgal ve Hıristiyanlaştırma faaliyeti ile karşılaştırmak gerekir. 19. Yüzyılda adım adım buraları işgal eden Rus ordusunun önünde hep Ortodoks, Katolik ve Protestan misyonerler rehberlik etmişler, işgale öncülük etmişlerdir. Radloff'un, Barthold'un ve diğer araştırmacıların 19. Yüzyılda Türk adı taşıdığı, Müslüman olduğu zikredilen binlerce şehir, kasaba ve köyün bugün Rus ismi taşıdığını ve Hıristiyan olduğunu tespit ettiğimiz zaman aynı bölgede yakın gelecekte neler yapılabileceğini Türk ve İslam kimliğinin yok edilerek yeni bir Ruslaştırma ve Hıristiyanlaştırma faaliyeti ile karşılaşacağımızı anlayabiliriz.

Her milletin ve toplumun milli ve dini kimliğini koruması en tabii hakkıdır. Eski Sovyet coğrafyasındaki Müslüman ve Türk kardeşlerimize yardım etmek ve onların dini ve milli kimliklerini korumalarını sağlamak Türkiye'nin en tabii hakkı, hatta görevidir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti bu görevini ihmal etmemelidir.